Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 84. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го ТРАВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MAY 4, 1984 No. 84. VOL. XCI.

В Чикаґо осередок НТШ влаштував дві доповіді

Чикаго (М. С.). — Тут у п'ятницю, 13-го квітня, в залі Дому українського сеньйора, відбувся вечір, в програмі якого було дві доповіді.

Першою була доповідь д-ра Павла Пундія про „Недуги і смерть" Т. Шевченка. Доповідач-лікар, користуючись доступною науковою медичною літературою, доволі рельєфно розглянув ті всі недуги, якими хворів поет у різних складних моментах свого життя, зокрема на засланні і після звільнення. Він цитував погляди різних дослідників Шевченкових фізичних недомагань і захворінь та коли і за яких умовин вони виникли і які врешті-решт спричинили його передчасну смерть на 47-му році життя.

За цю доповідь висловлено прелеґентові подяку і признання, бож ця сторінка життя поета ширшому загалові майже невідома.

Другою була доповідь д-ра Степана Самбірського, присвячена критичному розглядові українських етимологічних словників. В основному доповідач зупинився над появою давним-давно очікуваного „Етимологічного словника української мови", перший том якого (із запланованих семи) вийшов у Києві ще при кінці 1982 року. Видав його за редакцією О. Мельничука, при співпраці 21 співробітника, Інститут мовознавства ім. О. Потебні Академії Наук УССР. Він пригадав, що першим українським етимологічним словником в англійській мові, був словник проф. Ярослава Рудницького, який хоч має деякі недомоги, має і свої позитиви. Третім з цієї категорії словників треба вважати видання „Етимологічно-семантичного словника української мови", що його в рукописній спадщині залишив митрополит І. Огієнко, а тепер відредагував д-р Ю. Луцик-Мулик. Саме недавно появився перший з чотирьох запланованих томів у виданні Інституту Дослідів Волині в Торонто. Всі ці три словники, неоднорідної наукової вартости, заповнять доволі прикру прогалину в українській лексикографії.

Довша і інколи доволі палка дискусія виявила велике зацікавлення проблемами української мови та не тільки етимологічних, але й правописними словниками, які мають ряд недомагань і видаються „з легкої руки".

Гуцули скликують IУ З'їзд на Союзівці

Філядельфія. — Українське Світове Об'єднання Гуцулів скликує свій IУ З'їзд на Союзівці в суботу і неділю, 26-го і 27-го травня ц.р.

З'їзд проголошений у пам'ять Михайла Грушевського, першого президента УНР, 50-ліття якого припадає на цей рік. Не забули гуцули й гуцульського діяча і згадали 110-ліття народження Марка Черемшини.

З'їзд почнеться в суботу реєстрацією, а потім святочним відкриттям. У програмі передбачена виставка світлин з дотеперішніх з'їздів і гуцульських храмів. Першою точкою буде доповідь д-ра Івана Сенькова з Німеччини, який поділиться поглядами чужинців на Гуцульщину. По обіді буде продовжуватися програма. Будуть звіти Управи і дискусія над ними. Обговорять також справи статуту. Після короткої перерви відбудеться святочна вечеря з мистецькою програмою.

У неділю всі візьмуть участь у Богослуженні, а потім будуть продовжувати програму. Слідуватиме вибір Управи і ухвалення плянів на майбутнє. Наради закриє спільний обід.

Відбудеться проща до Факс Чейсу

Філядельфія. — Як кожного року так і цього в День Матері в неділю, 13-го травня ц.р. відбудеться проща до манастиря Сестер Василіянок, при 710 Факс Чейс Ровд у Філядельфії.

Там Владики УКЦ Василь Лостен, Роберт Москаль і Іннокентій Лотоцький відправлять Архиєрейську Божественну Літургію, а по полудні буде благословення води і хворих коло гроти, спільна вервиця і процесія до гроти з відспіванням Молебня.

Сестри Василіянки запрошують до численної участи в прощі все духовенство, парохіян, школи, організації й усіх вірних.

Проща розпічнеться вже о год. 9-ій ранку, коли в авдиторії біля манастиря буде відправлена перша Служба Божа, і триватиме до 5-ої год. по полудні.

Д-р Б. Футей очолив Федеральне Бюро

Клівленд, Огайо. — Місцева преса повідомила, що президент Реґен, іменував адвоката в поблизькій місцевості Парма д-ра Богдана Футея, партнера адвокатської фірми Базарко-Футей і Оришкевич, на становище голови бюра полагоджування закордонних претенсій. Він має замінити Едварда Делла й виконувати ці обов'язки до 30-го вересня 1985 року. Платня голови цього федерального бюра становить 65,000 дол. і становище вимагає схвалення Сенатом.

Д-р Богдан Футей народився 28-го червня 1939 року. Він одружений і має троє дітей. До середньої школи ходив у Клівленді, вищі студії закінчив у 1968 році в юридичній школі Маршал у Клівленді.

Д-р Футей був членом Головного Уряду УНС на постах радного і контролера.

За студентських часів був головою СУСТА і ЦЕСУСу, бере активну участь в українському політично-громадському та церковному житті, був асистентом головного прокурора в Клівленді, працював у клівлендській Раді освіти, був екзекутивним помічником посадника Клівленду і директором ювілейних урочистостей 200-річчя Америки, кандидував на становище посадника Парми.

Він є членом Ради директорів кредитової кооперативи „Самопоміч" у Клівленді, екзекутивним директором Американського руху національностей стейту Огайо і очолює злучені організації великого Клівленду. Відділу УККА.

Федеральна комісія, головою якої він був призначений, є частиною Департаменту справедливости, і її обов'язком є пропонувати законопроєкти, які помагали б американським громадянам одержувати відшкодування за втрачені маєтки за кордоном.

АМЕРИКАНСЬКА СПЕЦІЯЛЬНА конгресова комісія буде розглядати справу розчину вітаміни „Е", яку виробляла одна із фармацевтичних американських фірм і яку впорскували у лікарнях новонародженим дітям. Адміністрація харчів і ліків ствердила, що розчин цієї вітаміни був причиною смерті 38 немовлят. Закидують тепер, що цей лік появився у продажу без попереднього його випробування. Від 9-го квітня ц.р. розчину вітаміни „Е" вже не продають, бо фірма, що його виробляла добровільно відкликала його з обігу.

„Не всі етнічні групи тримаються так своєї культури і мови як українці"

Маямі, Фла. — У місцевому щоденнику „Маямі Геральд" появився в лютому цього року широкий репортаж співробітниці щоденника Марії Ґарсії про різні етнічні школи на Фльориді, а радше в її полудневій частині.

Репортаж прикрашений трьома світлинами, в яких дві зроблені в українській „Рідній Школі" в Маямі. Найбільше місця у довгому репортажі посвятила авторка саме цій українській школі та її учням, описуючи з великим захопленням і точністю їхні думки, традиції та прив'язання до українства. Вона побачила у „Рідній Школі" дітей вже третього покоління в ЗСА, які кожної суботи збираються у школі та вивчають українську мову, історію і культуру. Цікаві спостереження її із розмов з матерями, з яких деякі, вже тут роджені, привозять своїх дітей до української школи, щоб вони краще знали про своє походження та про історію своїх предків. Хоча і батьки і учителі стверджують, що зокрема вживання української мови — це щораз важча боротьба, все ж американська журналістика, познайомившись із проблемами інших етнічних шкіл на Фльориді, ствердила, що „не всі етнічні групи тримаються так своєї культури і мови, як саме українці".

Цим позитивним та підбальорюючим ствердженням закінчує М. Ґарсія свою зустріч з українською школою.

В катедрі в Дітройті посвятять новий іконостас

Дітройт. — Провід і Святковий комітет катедри Св. Покрови в Савтфілді, Миш. повідомляє, що в неділю, 20-го травня ц.р., там відбудеться урочисте посвячення новозбудованого іконостасу в катедральному храмі св. Покрови, яке довершить первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженніший Митрополит Мстислав в служенні духовенства і о. протодиякона Володимира Поліщука.

Іконостас виконав Микола Лісківський за проєктом інж. Олександра Назарця, за проєктом якого теж побудований храм св. Покрови, а ікони написав відомий іконописець Борис Макаренко.

Після посвячення іконостасу і Божественної Літургії в церковній залі відбудеться бенкет з мистецькою частиною, в якій виступить ансамбль Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка і будуть окремі сольоспіви.

На бенкет Святковий комітет запрошує гостей і всіх, що зацікавлені цією подією.

Поведінка Лівії в Лондоні має бути натаврована міжнародною спільнотою

Вашінгтон. — Тепер, коли в неділю, 29-го квітня, зірвання дипломатичних стосунків поміж Великобританією і Лівією вступило в силу, З'єднані Стейти Америки, які вже в 1981 році „видворили" всіх лівійських дипломатів через пов'язання Лівії з міжнародним тероризмом, плянують звернутися до уряду Великобританії та інших своїх союзників, щоб, діючи спільно й у згоді, натаврувати лівійські обурливі практики і спільно створити тиск у міжнародному засягу на такі потягнення Лівії, які мали місце в Лондоні 17-го квітня, коли з будинку Лівійського консуляту хтось відкрив вогонь з машинового кріса в натовп демонстрантів, від чого була вбита лондонська поліціянтка. Про такі протилівійські кроки Уряду ЗСА оголошено в Вашінгтоні офіційними речниками Уряду в неділю, 29-го квітня.

Вашінгтон сподівається, що тепер, коли громадська думка в Англії дуже наставлена проти Лівії і полковника Муаммара ель-Каддафі, не тільки Америка (яка досі була єдиною країною, що зробила конкретні кроки проти „експорту тероризму" Лівією в світі), але й інші країни Заходу приєднаються до ЗСА в монтуванні координованої програми санкцій — торговельних, економічних та політичних. Є у Вашінгтоні теж сподівання, що інші країни дадуть теж допомогу або принаймні згоду для ЗСА вести таємні дії проти диктатора Лівії полковника Каддафі. Це було б вершком бажання Уряд ЗСА у Вашінгтоні. Для цієї мети провадиться під сучасну пору перегляд на найвищому рівні поміж знавцями лівійських справ, у аналізуванні мотивів, що керували і керують поведінкою Каддафі в його „місії і бажанні експортувати свою версію революційного ісляму до інших країн".

На цьому пункті покищо є розходження поміж американськими експертами щодо Лівії у Вашінгтоні, бо одні пояснюють таку поведінку Каддафі його надмірною вірою в свою силу і відповідно — у слабість Заходу, а інші впевняють, що Каддафі робить ці обурливі потягнення з розпуки, відчуваючи свій близький кінець.

Після докладного вирішення питань — чому, для чого, що і як робити далі, американці звернуться до своїх однодумців за кордоном для конкретних кроків проти Лівії, хоч досі більшу країн проти Лівії не вдалося Америці змонтувати. Занадто бо зацікавлені торгівлею з Лівією европейські країни, які продають у Лівії свої товари і купують звідти дуже багато сирівців для своїх індустрій, найголовніше нафту.

М. Ґорбачов далі керує справами сільського господарства

Москва. — Друга після Константина Черненка особа в Політбюро Михаїл Ґорбачов, наймолодший 53-річний із совєтських лідерів, далі веде справами сільського господарства і продовжує розпочату ще за життя Юрія Андропова „реформу", метою якої є збільшення ефектовноти і видайности совєтської господарської системи.

Фрідріх—Вільгельм Крістіянс, директор західньонімецького банку Дойче Банк який недавно відвідував Москву і там зустрічався з Ніколаєм Байбаковим, головою Госпляну та іншими совєтськими офіційними особами, заявив журналістам на летовищі у Франкфурті, після приїзду із Совєтського Союзу, що таку вістку він почув у Москві від речників совєтського уряду і високих партійних діячів. Він додав, що М. Ґорбачов передав багато справ своїм численним помічникам, які безпосередньо керують сільським господарством, що, як відомо, вже від самих початків колективізації відстає і не дає бажаної продукції, але загальний нагляд над цими справами залишив за собою.

Закінчення на ст. 4.

15,000 СОВЄТСЬКИХ ВОЯКІВ ВЕДУТЬ ОФЕНЗИВУ В АФҐАНІСТАНІ

Ню Делі, Індія. — Пресові агентства інформують, що приблизно 15,000 совєтських вояків, танкові, летунські й інші частини беруть участь у весняній офензиві на укріплення афґаністанських повстанців, зокрема на базу руху спротиву в долині Панджір, до якої треба продіставатися через непрохідні гори, дуже часто полевими гірськими дорогами. Важливою ця долина є тим, що з пагорбків повстанці можуть контролювати вдень і вночі одинокий шлях сполучення між совєтською і афґанською територіями і тим самим унеможливлювати доставу зброї та іншого потрібного матеріялу, який приходиться совєтам доставляти літаками.

Західні дипломати відмітили, що ніхто навіть не може собі уявити жорстокости таких офензив проти антикомуністичного руху спротиву. Терплять на тому обидві сторони. Наприклад, пресові агентства і дипломатичні джерела інформують, що тільки в перших трьох днях офензивних операцій совєти втратили біля 300 вояків вбитими і ще більше число пораненими, коли вони намагалися приступом опанувати долину Панджір. Перед початком офензиви совєтське летунство скинуло на позиції партизан тонни заліза з повітря, не згадуючи про 24-годинне бомбардування околиці тяжкою артилерією і з танків.

Політичні спостерігачі і кореспонденти в сусідніх країнах, зокрема в Пакістані, Ірані і Індії, кажуть, що повстанці перед офензивою евакували все цивільне населення з району боїв і залишили тільки бойові частини, а особливо добре вишколених і заправлених в боях вояків, які здібні прорватися навіть з оточення у випадку потреби. Тисячі повстанців борються віддано проти совєтських наїзників і місцевих вислужників. Дехто з політичних спостерігачів думає, що якщо совєтам не вдасться зломити руху спротиву в цьому році, то насаджений Москвою уряд Бабрака Кармаля знайдеться під загрозою і Москві прийдеться встановити військову диктатуру або взагалі перебрати ініціятиву в свої руки, бо інакше Афґаністан перетвориться у другий В'єтнам.

Засоби масової інформації відмічують, що це вже сьома невдачна офензива совєтських окупаційних військ на позиції повстанців і політичні речники Організації за визволення Афґаністану сподіваються, що й ця буде такою. Повстанці знищили 13 гелікоптерів, два літаки, 80 танків і біля 40 панцирних возів. В полон попало біля 100 совєтських вояків, доля яких невідома.

В АМЕРИЦІ

НЕСОВІСНІ ДОМОВЛАСНИКИ в Ню Йорку, переловлені на злочинних маніпуляціях і зорганізуванні „бандитського ґенґу" для застрашування мешканців, щоб під терором покидали будинки, які опісля домовласники перетворювали на кооперативні помешкання, або перевівши незначні поправки, винаймали їх за багато вищу ціну, — стануть незабаром перед судом, щоб відповісти за свої злочини. Повітовий прокуратор Роберт Морґентав назвав тільки дві особи, 52-річного Томаса Лідона і Зенека Подольського, але заявив, що таких осіб у п'ятьох дільницях міста є більше і їх треба за всяку ціну притягнути до судової відповідальности. Подібні випадки тероризування мешканців трапляються також в інших великих містах ЗСА. — заявив прокуратор Морґентав.

АМБАСАДОР З'ЄДНАНИХ Стейтів Америки до Об'єднаних Націй Джін Киркпатрик відхилила закиди про неуспішність політики Адміністрації на Близькому Сході і в Центральній Америці і заявила, що президент Роналд Реґен таки досягнув своєї цілі і прикоротив совєтську експансивну політику в усіх частинах світу. Обороняючи політику Уряду на нарадах закордонних письменників в Ню Йорку, Киркпатрик підкреслила, що Президент Роналд Реґен привернув військовий балянс і тим самим забезпечив мир у світі, бо вже сьогодні совєтські лідери мусітимуть два рази подумати, заки розпічнуть якусь авантурницьку акцію подібну до афґаністанської. Крім того ЗСА сповільнили совєтський експансіонізм в багатьох частинах світу в тому числі на Близькому Сході, Центральній Америці і Африці.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН, який старатиметься цього року про перевибір на Президента ЗСА в листопаді, відмежувався від запропонованої йому підтримки організації Ку Клакс Клену. Білий Дім опублікував листа Президента в цій справі у відсутності Р. Реґена, який в тому часі все ще перебував на Алясці, повертаючись з далекої подорожі до Китайської Народної Республіки. Речники Білого Дому відмовились від коментарів чому реакція Уряду прийшла так пізно. Лідери ККК назвали Республіканську партію „кленом" і цей зворот найбільше обурив речників Крайового комітету партії та визначних членів Уряду.

ВІДВІДУЮЧИЙ З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ польський дисидент Владислав Бартошевскі, відповідаючи на запитання кореспондента газети „Дейлі Нюз" в Ню Йорку, чи він сподівається якогось клопоту після повороту до Польщі, з усмішкою заявив: „Клопотів? Я навчився з ними жити, бо вони мене переслідують ціле життя". Польський автор „відсидів" свій час у тюрмах під час окупації Польщі гітлерівською Німеччиною, а пізніше, після „визволення" 7 років за сталінської ери, а потім за режиму прем'єра Войцеха Ярузельского, який намагався ізолювати інтеліґенцію від вільної робітничої профспілки „Солідарність". Бартошевскі, професор історії на католицькому університеті в Люблині, автор 16-ох книжок, в більшості з тематикою голокосту. І власне ці книжки були причиною його приїзду до ЗСА для зустрічей з пережильцями і відзначення його численними жидівськими організаціями.

СТАТИСТИЧНЕ БЮРО у Вашінгтоні повідомило, що число бездомних осіб в ЗСА значно зросло в останніх двох роках. Під теперішню пору в Америці є поміж 250,000 до 350,000 осіб, які не мають постійного житла. Найгрізніше є те, що в цій категорії американських громадян є багато психічно хворих осіб, алькоголіків, наркоманів, злодіїв та інших асуспільних типів, які шкодять спокійним громадянам тим, що вони є все під наглядом поліції і ФБІ. Речники статистичного бюра заперечують непідтверджені поголоски, які походять головно від демокртатичних кандидатів на президента ЗСА, що число бездомних зросло до трьох мільйонів осіб за президентури Роналда Реґена.

В ЧИКАҐО ВІДБУЛАСЯ нарада білих мешканців міста під назвою „Рятуй свого сусіда, рятуй наше місто", яка закидає негритянському мейорові Гаролдові Вашінґтонові, що він не є зацікавлений долею білих мешканців середньої кляси і що дільниці білих підупадають з користю для дільниць, де живе більше негритянських мешканців.

ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН І ПАПА ІВАН ПАВЛО II ЗУСТРІЛИСЯ НА АЛЯСЦІ

Фейрбенкс, Аляска. Президент Реґен в поворотній дорозі з Китаю додому залишився тут у вівторок, один день довше, щоб привітати особисто Папу Івана Павла II, що і відбулося в середу, 2-го травня. „У світі, повному насильства, Ваша Святосте, — казав зворушений зустріччю президент Реґен до Папи, — ви є послом миру і любові. Ваші слова, ваші молитви, ваш приклад роблять вас для тих, хто терпить від гноблення і насильства війни, невичерпним джерелом полегші, надхнення і надії".

Обидва великі мужі цього століття відчувають особливу симпатію один до одного, бо обох їх, між іншим, з'єднує спільний трагічний досвід, коли їх обох було тяжко поранено в замахах на їхнє життя, в дуже близькому часі одного замаху до другого, — про що нагадала з глибиною Перша Лейді Ненсі Реґен в розмові з пресовими представниками відразу після майже півгодинної зустрічі Папи і Президента в цьому центральному місті півострова Аляски.

Під час приватної розмови поміж Президентом і Папою вони обговорювали щойно свіжу поїздку Президента до Китаю, як і взагалі відносини Заходу зі Сходом, розмовляли про контролю озброєнь у світі та інші теми, зокрема про реґіональні неспецифіковані проблеми в країнах Азії можливо, що якраз про ті країни, куди скерував свою пастирську подорож Папа: він їде в Південну Корею, Папуа, Нову Ґвінею, Таїлянд та на Соломонові острови. Розмова велась також про Польщу, Близький Схід та Центральну Америку.

Після зустрічі Папи і Президента, але ще перед їхньою розмовою, обидва відвідали шпиталик для дітей-калік і тепло відповідали на ентузіястичне привітання від п'ятитисячного натовпу населення, що зібрався на летовищі для привіту Папи під проводом свого Президента. Папа звернувся до зібраних і до всіх людей у світі зі словами, закликаючи до „відвертости сердець, готовости прийняти її погодитися з різницями, що існують поміж людьми і до розвивання в собі здібности вміти вислухати одні одних без упередження". Як вислід цієї розмови, президент Реґен пропонує послати президентську місію до Риму для обговорення американської допомоги закордонові і дістати звітування з Ватикану про його гуманітарні активності, завданням яких є полегшувати терпіння людей від голоду і хворіб.

Це вдруге Президент бачився з Папою і вперше від часу, коли ЗСА під керівництвом Реґена встановили повні дипломатичні стосунки з Ватиканом в січні цього року.

У СВІТІ

НА ПЕРШОТРАВНЕВІЙ параді в Москві головною постаттю був Константин Черненко. Ще минулого року, коли на тому самому місці стояв Юрій Андропов, Черненка біля нього бракувало і це дало знавцям совєтських відносин притоку до припущення, що Черненко не є кандидатом на високий пост в совєтській ієрархії". Тим разом він не лише стояв на місці Андропова, але й його великі портрети виділи по цілій Червоній площі.

МАРҐАРЕТ ТАЧЕР, прем'єр-міністер Великої Британії, відкинула пропозиції на те, щоб незалежні чинники переводили слідство у справі недавніх подій в амбасаді Лівану і дали оцінку як це поладнав її уряд.

ВПРОДОВЖ КВІТНЯ у Перу згинуло 130 людей у боях поміж повстанцями і урядовими військами.

ПРЕЗИДЕНТ КОЛЮМБІЇ, Белісаріо Бетанкур зарядив з днем 1-го травня стан облоги і заповів війну проти торгівців наркотиками після того як день раніше вбито міністра справедливости. Цей стан облоги дозволяє арештовувати без спеціяльного уповноваження, розганяти публічні зібрання, а президентові підписувати спеціяльні закони. Вже 15-го березня такий стан був проголошений в чотирьох областях, де торгівці наркотиками і повстанці були найсильніші. Теперішній стан облоги охоплює цілу країну.

ПРОВІДНИК ПРОҐРЕСИВНОЇ консервативної партії в Канаді Браєн Малроні закликає до розв'язання існуючих непорозумінь між Канадою і ЗСА, дорогою встановлення постійної групи знавців відносин в обидвох країнах та покликання окремих секретаріятів до цих справ. Він теж заповів, що плянує зустріч із президентом Роналдом Реґеном 21-го червня цього року для обговорення економічних проблем.

КУБИНСЬКИЙ УРЯД подав до відома, що число міліції зросло до 1 мільйона. Це найбільше число війська, яке досі було в цій країні. 15 відсотків населення Куби є сьогодні готове до активної військової служби.

АМЕРИКАНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК повідомила, що її делеґація вибирається до Москви, щоб в цей спосіб закінчити існуючий вже дворічний застій у американсько-совєтських наукових відносинах. Делеґація, яку очолив президент Академії д-р Френк Пресс, вибирається до СССР в червні, щоб розглянути можливості наукових зв'язків поміж американськими і совєтськими ученими.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, May 6:

- UPA memorial unveiled in Bound Brook, N.J.
- UPA veteran released from the gulag.
- Soyuzivka spruces up for new season.
- Centerfold: Ukrainian Museum photographic exhibit on early immigrants.
- Plus, Dissident sketch, Panorama and all our regular features.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вислід відвідин Реґена у Китаї

Коли голова великодержави дістає запрошення від другої великодержави, приймає його і заповідає свій приїзд на кілька місяців вперед, то в міжчасі їх репрезентанти так підготовляють відвідини, щоб вони не скінчилися невдачею, яка погіршила б, а не покращала взаємин. І тому й у випадку відвідин Роналда Реґена в комуністичному Китаї згори заповіджено, що передбачується підписання торговельного договору про пожвавлені культурні і наукові зв'язки та продаж Китаєві атомних реакторів — що й сталося. Що стосується торговельних відносин, то американським контрагентом в Китаї не може бути понад однобільйоновий нарід, бо він бідний, нездатний купувати імпортовані з Америки товари. Торговельним партнером є уряд, тим паче, що в комуністичній господарській системі в урядовому апараті зосереджена продукція і збут, дарма що новий китайський уряд допустив частинно вільну торгівлю в Китаї і приватну власність на землю. Бідність в Китаї яскраво ілюструє один епізод з перебування в січні цього року в Америці найвищого партійною ранґою китайського достойника Денґа Чіяо-пінґа. Він запитав одного зустрічного американського робітника, скільки він заробляє на тиждень. Той відповів: „Дуже мало, ледве яких 300 дол." — Денґ зробив великі очі: „То ви заробляєте багато більше, як я".

Промовляючи до коло тисячі студентів у Шанхаї, останньому етапі своєї подорожі по Китаї, президент Реґен заявив, що його відвідини були дуже успішними . Цей успіх треба вбачати не так у підписаних договорах (договір про культурний обмін існував вже від 1979 року, тепер його поширено), як у тих засекречених розмовах, що їх Реґен перевів з комуно-китайськими головачами. Вони не дотримали раніше зробленого приречення, що китайське радіо передаватиме в цілості у китайському перекладі промову Реґена, деякі місця з тієї промови китайська цензура скреслила: прославлювання демократичної системи, підкреслювання потреби віри в Бога, яскраві випади проти совєтського імперіялізму. Члени штабу Реґена, які їздили з ним до Китаю, були незадоволені цензурою. Китайський уряд очевидячки про це довідався і хотів направити ситуацію: велику промову Реґена, виголошену до студентів в Шанхаї, передано через радіо вже в цілості, тільки в англійському оригіналі, без китайського перекладу. Але, коли китайці не хочуть, щоби з їх території американський президент голосно атакував Москву, то в засекречених розмовах найбільше місця напевно забрала тематика совєтської загрози — однаково для вільного світу, як для Китаю. 52 совєтські змоторизовані дивізії біля китайського кордону — це не жарти, і пекінські володарі здають собі справу, що хоча Китай розпоряджає невичерпним людським потенціялом, проте мілітарно багато слабший за СССР.

Китай має теж атомову зброю, але вона у, так мовити, початковій стадії розвитку. Тому Пекінові страшенно залежить на тому, щоб від Америки отримувати матеріял, виряд і фахівців для розвитку атомової енерґії. Існування американського закону, який передбачує контролю Америки над проданим будь-котрій чужинецькій країні атомовим матеріялом і забороняє перепродувати його третій стороні, становить трудність, бо порушує принцип китайського суверенітету. Цю справу напевно полагодять компромісово, дармащо в американському Конґресі є палкі противники скріплення китайського атомового арсеналу. Консервативні республіканці мають на увазі демократичний національний Тайван, а демократичні ліберали бояться „дражнити" Москву.

Але Роналд Реґен напевно не казав би прилюдно про великий успіх своїх відвідин у Китаї, якби такого успіху не було. Обидві сторони мають спільну плятформу порозуміння: спільну загрозу від Москви, спільний інтерес у тому, щоб на Тихому океані не панувала совєтська фльота і щоб Москва не мала вирішного голосу в Південній Азії. Обидві сторони таврують совєтську окупацію Афганістану, обидві сторони є проти міжнародного тероризму. Китаєві потрібне упромисловлення, потрібні американські машини, американські фахівці, технологія і зброя. Америці потрібний китайський поверх однобільйоновий людський потенціял, перетворюваний ступнево в могутню силу, яка буде гамульцем для совєтського імперіялізму у світі.

Якщо широкі кола американського суспільства усвідомлять собі, що Реґен мав справжній успіх у закордонній політиці поруч із успіхом в американській економіці, то це може вирішити вислід листопадових виборів.

Михайло Кучер

МАРКСИЗМ-ІДЕОЛОГІЯ-ПАРТІЙНІСТЬ

I.

Історична доля марксизму покищо невідома, але вже сьогодні відомо, що дав народам СССР — марксизм у совєтсько-московській редакції. Дав: ожебрачення і знищення села, ненормально високі податки на озброєння, виродження міст, упадок освіти, знищення морального і духовного розвитку молоді, штучний голод з мільйонами жертв, переселення народів, знищення вільної думки, ҐУЛаґ, ліквідацію всього визначного, яке нездібне без вагання і заперечень стати в ряди партії та відмовитися думати. Одначе і такий список неповний.

Ще варто згадати, що „ідеологічне совєтське сільське господарство" стало посміховищем світу.

Ідеологія у Совєтському Союзі застаріла, вона десятиліттями помиляється в передбаченнях; вона ніколи не була наукою, тому що примітивна. Марксизм тому не наука, бо не передбачив ані однієї події у цифрах і кількостях: він просто ображає економічно-механічною грубістю. Совєтський марксизм фінансує терор у світі і заворушення, але заставляє совєтських жінок тратити здоров'я і передчасно помирати, виснажившись на ненормально тяжкій роботі.

Совєтська ідеологія — це театральна деклямація. Вона занечищує життя суспільства, мозки, мову, радіо, телевізію. Відомі у світі марксисти Бернштайн, Куатський, Плеханов, Мартов, Роза Люксембурґ, Штернберг Корш та інші довели, що Ленін ніколи не притримувався засад марксизму, себто не був марксистом. Маркс грав на біржі. Енгельс мав аристократичні манери і жив з нетрудових прибутків.

У свідомості совєтської номенклятури панує сталінська ідеологія. Вона домінує у програмах шкіл, університетах, масовій белетристиці, у фільмах і газетах. Існує „драбинка" — марксизм, ідеологія, партійність. Марксизм помилився в економіці, філософії і соціології. В СССР залишилася партійність — так звана теоретична методологія.

Партійність виникла з політичної практики в полемічних творах Леніна на основі російського революційного руху 70-80 років минулого століття. Сталін довів партійність до жорстокої воєнно- політичної доктрини. Тому партійність стала основою пануючої ідеології, яка в свою чергу обернулась в систему державної пропаганди. На основі партійности можна називати себе інтернаціоналістом і на практиці проповідувати примітивний великодержавний шовінізм. Можна деклямувати про демократію і бути прихильником брехні, висловлювати презирство до особи, зокрема такої, що самостійно думає, пропаґувати культ партії, держави, армії, возвеличувати шпигунство.

Був у СССР рік 1961 — „найтепліша" доба панування Хрущова, але тоді партія не відважилася ані словечком згадати століття скасування кріпаччини. Режим не відважився нагадати державним кріпакам долі їхніх предків.

Не так давно Скурлатов, член Московського міського комітету комсомолу оприлюднив „тези", в яких вимагав введення гітлерівських законів чистоти раси, заборони шлюбів з чужинцями. Вимагав посилення „героїчно-воєнно- патріотичного виховання" при допомозі кари на тілі, казарменної муштри в школі і знищення „гнилої інтелігентности".

Зрештою у Совєтському Союзі звертати увагу на справжній марксизм небезпечно. Одначе існує чорносотенний (погромницький) Самвидав, де українці фіґурують як „хохли", в російській мові „євреї" як „жиди", або й „жидки. Той Самвидав також висміює т. зв. „інородців" — не-москалів, зневажає український призвук в російській мові — „неприятное южное чириканьє", яке чути по цілому Совєтському Союзі. Хіба треба додати, що українські горобці цвірінькають, а старшобратні московські „чірікають".

Тож, 1938-го року, спеціяльним рішенням зліквідовано комуністичні партії Польщі, Західньої України і Західньої Білорусії. Сталін був готовим приєднатися до пакту Берлін-Токіо-Рим. 1943-го року зліквідовано Комінтерн. Того ж 1943-го року встановлено закон про зраду батьківщини, хоч марксизм про батьківщину не говорить.

(Продовження буде)

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА У 2000 РОЦІ

(ляч) Недавно в польському тижневику „Зоря Полярна" появилася стаття про кризу в духовному покликанні Римо-Католицької Церкви та можливих змін в її лоні на переломі цього сторіччя.

З уваги на пов'язаність Української Католицької Церкви із Вселенською Католицькою Церквою та спільність деяких проблем в обидвох Церквах, хочемо познайомити українських читачів з основними думками цієї статті.

З-понад 4-ох більйонів мешканців нашої плянети, — один більйон становлять християни, в тому 613 мільйонів католиків. В Европі нараховують 250 мільйонів, у Південній Америці — 226 мільйонів, у Північній Америці — 55 мільйонів, в Азії — 45 мільйонів, в Африці — 33 мільйони, а на інших континентах їх є 4 мільйони. Згідно зі статистикою — в цілому світі маємо тепер 443,000 священиків, 148,000 монахів та 1,081,000 монахинь.

У січні м. р. Ватиканське радіо подало, що число священиків катастрофічно маліє. І так в останніх двох роках, їх число зменшилося на 1,190, в 1974 році 640 священиків залишило духовний стан, а 1975 — 1,128, в 1977 — 1,769, в 1978 році — 2,263 а в 1979 році — 2,963 священики. Пересічний вік духовенства становить 38 років. Найбільшу кризу сьогодні переходить Голляндія. Згідно з даними їх єпископату, кількість духовних висвячень маліє там кожного року. В 1950 році було 325 — свячень, в 1969 — 110, а в 1970 році тільки — 48 свячень.

Двадцять п'ять років тому кількість студентів на теологічних студіях перевищувала 3,000 осіб, в 1969-70 році та цифра зменшилася до 719, а в 1977-78 роках до 510 осіб.

В Італії число висвячень напротязі останніх трьох років зменшилось приблизно на 30 відсотків. В тому самому часі число студентів теології зменшилося з 9,143 до 8,882.

Згідно з предбаченням, Італія матиме в цьому році 43,000 священиків, в тому 8,000 у віці 75 років. Не краще представляється ситуація у Франції, Еспанії, та ЗСА. Ця песимістична статистика католицького священства — це тільки один бік медалі. Другий бік медалі становить активна опозиція до освяченої, довголітньою традицією, інституції целібату, що в деяких випадках переходить межі такту й пристойности.

Згадати б тільки про одруження французького пароха з Лізе, Андро Ізомайна з монахинею Коллет Кашо, яка замешкує з ним в парафіяльному домі, а „одружений" парох відправляє далі Богослуження, хрестить дітей та вінчає людей. Або другий випадок. У французькому місті Авіньйоні, що колись був осідком Папи римського, 45-річний священик Ґабрієль Амблярд одружився зі шпитальною піклувальницею та, не зважаючи на екскомунікацію, збирає парафіян та відправляє для них Богослуження після свого власного ритуалу. Щоб сповнити чашу скандалу по вінця, „одружений" о. Ґабрієль бере участь у виборах до міського самоврядування — з комуністичної листи.

Про ті речі розписувалася вже детально світова преса, широкими коментарями про потребу реформ у лоні римської Церкви. Але найцікавіше те, що потребу таких реформ. у лоні власної Церкви, просуває також досі, здавалося б найбільш консервативний, орден Єзуїтів. Орден Єзуїтів, оснований в часі реформації, відіграв преважливу ролю в історії Римо-Католицької Церкви та одночасно, пресумну в історії українського народу. Його численні противники вважають, що цей орден був завжди бастіоном назадництва. Може так було в минулому, але сьогодні єзуїти становлять найбільш поступову течію в Римо-Католицькій Церкві. Вони виголошують такі революційні ідеї, що можуть довести до розколу Римської Церкви та створення модерного, християнського відламу, який матиме велике число прихильників та послідовників.

Суть їх революційних ідей викладена недавно в доповіді, що її виголосив відомий американський єзуїт В. Байрон, професор Лайола коледжу в Балтиморі, на тему: „Церква у 2000-му році".

На його думку, кожний священик матиме вільну руку в матримоніяльних справах. Хто схоче одружитися, не матиме в цьому жадних перешкод. Целібат стане особистою справою кожного священика, а не загальною церковною. Крім цього, священикам буде дозволено виконувати цивільні професії, поруч своїх церковних. У такий спосіб, утримання священика не буде залежне від церковних доходів. Це дасть змогу багатьом одруженим лікарям, інженерам, професорам чи купцям отримати духовні свячення та виконувати свої душпастирські обов'язки, якщо хтось має до них покликання.

Професор В. Байрон також уважає, що у тій новій ситуації, Церкви втратять свою рацію існування в доцьогочасній формі. Коштовні катедри збудовані не для хвали Бога, а для заспокоєння гордовитости людини, будуть перемінені на музеї. Популярними, зате, стануть Богослуження в приватних домах і під відкритим небом. Ті церкви, що залишаються, будуть використовувані тільки для масових Богослужень декілька разів у році. В той спосіб можна буде збільшити кількість священиків та затримати релігію для потреб людей.

Звичайно, висновки та прогнози, висловлені в цій статті — високо спекулятивні і не беруть до уваги довгої традиції Вселенської Католицької Церкви та її великої моральної і потенційної сили у світі.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки та огляди, повинні присилати разом з двома примірниками даного твору до редакції „Свободи" також адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

На що вмирали люди в давнину

У 1970 роках два американські антропологи Джеймс Гарріс та Кент Вікс перевели в Каїрському Музеї детальні досліди над станом здоров'я та причиною смерти володарів Єгипту.

На перший вогонь пішла мумія фараона Тутмоса, що, згідно з єгипетською хронікою, панував 10 років та помер на 50-му році життя. Але аналіза рентгенологічної світлини його мумії виявила (на основі укладу костей), що Тутмос в часі смерти не міг мати більше як 20 років. З цього висновок, що, або Тутмос хворів на недугу залози росту, або жреці, на місце його мумії, поклали мумію 20-літнього хлопця, з метою захистити померлого фараона перед грабіжжю та святотатцтвом. До речі, досліди мумії Рамзеса виявили, що він помер на, популярну колись в Европі, недугу віспи.

Бальзамування — не було єгипетським винаходом, бо індіяни з Південної Америки почали бальзамувати своїх померлих багато років перед єгиптянами. Але вони стосували іншу методу бальзамування, так сказати, більш природну. Ця метода основувалася на обмотуванні тіла листям і бавовною та сушенням, чи радше випалюванням його на сонці, у плиткій могилі. Так законсервовані мумії правлять сьогодні за неперевершене джерело дослідів історії людських хвороб у давнині.

Вистачить сказати, що на протязі останніх 25-ти років відкопано на пустельних узбережжях Перу та Чіле поверх 2,000 мумій, давність яких розцінюється від 500 до 5000 років.

Досліди тих мумій виявили, що більшість людей в давнині вмирало на ті самі недуги, що їх побратими в рільничих смугах Европи. Але перше місце в тих недугах належало недузі туберкульози, що й досі десяткує убогих мешканців Південної Америки. Нахідка бактерій туберкульози в муміях стародавніх мешканців Перу й Чіле заперечує популярній леґенді про те, що цю пошесну недугу привезли до Південної Америки моряки Колюмба. Обсліди мумій в Перу, Болівії та Чіле виявили також сліди складних операцій, наприклад, трепанації чашки, яку стародавні „хірурги" проводили при допомозі долотець, без модерних знечулень та антисептичних засобів.

А тепер зробім уявну подорож до стародавнього Риму та подивімся, від якої недуги вмирали мешканці найбільшої імперії світу, в часі панування цісаря Клявдія, життя якого та пов'язану з його життям епоху більшість з нас оглядала в телевізійній серії „Клявдій". Цісар Клявдій представлений в ній, як людина слабкої пам'яті, хиткої ходи та невиразної мови заїки. Багато істориків пов'язували ті недоліки з фізичним пошкодженням його голови під час дитинства.

Але нещодавно канадський біолог з Онтарійського осередку дослідів довкілля Джером Наєрбу виступив зі сміливою гіпотезою, що фізичні та умові недоліки римських цісарів, а головно Клявдія, Каліґулі, Нерона, сенаторів і членів панівної верхівки в Римі, були вислідом затяжного затруєння оливом. Свою гіпотезу він обоснував на багатьох згадках в римській історії та літературі про хронічне хворіння римської аристократії на невиличимі недуги, які пов'язувано тоді з надмірним обжирством та питтям вина.

З історії знаємо, що римляни любили пікантну їжу та добре вино. Всі роди їжі, згідно з тодішнім смаком, були сильно перчені та варені, чи пак печені в мідних посудах, покритих тонкою поволокою олива для смаку і запаху. Для кращого смаку кухарі додавали також до їжі великі кількості перцю, ціна якого зросла до неймовірної висоти. Щоб збільшити його вагу несовісні купці додавали до перцю спорошковане оливо.

Поряд з оливом в їжі, організм стародавніх римлян був затруюваний вином, яке, для поліпшення кольору та припинення дальшої ферментації, винники тримали в олив'яних посудинах. Але олив'яна отрута прискорювала смерть не тільки мешканців стародавнього Риму. Детальні хемічні аналізи костей та людського волосся, взятих з середньовічних гробів, виявили, що відсоток олива в організмах людей, що жили між XI та XIV століттями був сім разів більший ніж в організмах сьогочасних мешканців великих міст.

Вчені вважають, що причин цього парадоксу слід шукати в олив'яних водогінних трубах, які постачали питну воду до середньовічних міст та яка затруювала поголовно організми їх мешканців у п'ятикратно більшій мірі, як повітря сучасних великих міст.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Юліян Мовчан

З ПОДОРОЖІ ПО ФЛЬОРИДІ

(Деякі практичні поради для туристів)

II.

Пригадую, коли, влітку 1966 року, перебуваючи в каліфорнійському Волт Дисні Ворлд біля Лос Анджелесу, ми тоді випадково були здибали там самого Волт Дисні. Проїжджаючи невеличким автом-візком повз нас, він виглядав помітно схворованим, але привітно помахав до нас рукою, і наша дочка Оля при тій нагоді зробила йому світлину. Через деякий час преса повідомила, що Волт Дисні помер від рака легень (мабуть, тому, що курив). Але хоч він і помер, проте те, що він побудував живе і ще довго житиме не тільки в Каліфорнії, але тепер також і на Фльориді, на потіху наступних поколінь.

Звичайно, за один чи навіть за два дні фізично було б неможливо відвідати всі павільйони Епкоту — тим більше, що до всіх цих „атракцій" стоять тут колосальні черги відвідувачів. І хоч черги „пливуть" досить швидко (бо інакше аби оглянути лише один павільйон, треба було б втратити щонайменше пів дня), проте не раз таки треба стояти пів а то й цілу годину аби, нарешті, досягти своєї мети. І тому ваші відвідини Епкоту були б незавершеними, якби ви на другий чи третій день не побували поруч розташованих навколо невеличкого озера павільйону дев'яти держав — Мехіко, Китай, Німеччина, Італія, Японія, Марокко, Франція, Англія та Канада. Цінність цих павільйонів в тому, що кожний з них за допомогою мистецько-технічних засобів відображає найбільш характеристичні особливості та прикмети своєї нації, починаючи від історії та географії і кінчаючи мистецтвом, технікою, побутом і т. д.

Срібні Джерела, Вікі Вачі, Цитрусовий город...

Знову з приємністю відвідуємо широковідомі Срібні Джерела („Сілвер Спрінґс") недалеко міста Окала. Це озеро відоме своєю сріблисто-чистою водою. Тому, коли по ньому пливуть човном, то крізь прозоре (зроблене з грубого скла) дно човна навіть на великій глибині озера можна виразно бачити безліч риб різної породи або інші водяні створіння.

Відомою є не тільки на Фльориду, але й на цілу Америку т. зв. Вікі Вачі в північній частині міста Св. Петерсбурґу. Це своєрідний „підводний театр", сцена якого уявляє собою величезний округлої форми басейн, який наповнений прозоро-чистою водою. У цьому басейні „підводні артисти" (переважно дівчата) показують перед глядачами різні гімнастичні фігури та гри. Ці артисти так витренувані, що можуть бути під водою з відкритими очима та навіть відкритими устами протягом кількох хвилин. Крізь грубе прозоре скло, з якого побудовані стіни басейну, можна спостерігати гру цих артистів-плавців сидячи на вигідно розміщених навколо басейну лавках.

Не в меншій мірі цікавим для оглядання є т. зв. Ципрес Ґарденс — Кипарисові сади, розміщені в центральній частині Фльориди. Цікаві ці сади не тільки своїми розкішними тропічними рослинами та парками, але також і тим, що тут кожних кілька годин і майже кожного дня висококваліфіковані артисти водного спорту на лещатах показують на воді свої високомайстерні вправи. Зрозуміло, у зв'язку з холодною погодою на цей раз цих вправ ми не бачили. Також у зв'язку з морозом був замкнений для відвідувачів недалеко розташований в цих околицях т. зв. Затоплений город (Санкен ґарден) з його багатою морською фавною.

У гостях в українців Фльориди

Про українців Ст. Петерсбурґу на Фльориді, про культурно-громадську та політичну діяльність ми не раз читаємо в нашій пресі дуже похвальні відгуки.

Скориставшись з запрошення, прибуваємо на спільний Свят-Вечір українців цього міста та околиць, який відбувся у великій залі Української Католицької церкви Богоявління Господнього.

Святково оздоблена заля поступово цілком заповнилася нашими людьми переважно середнього та старшого віку. Всі в чудовому святковому настрою, і вже з одного їх вигляду можна судити, що Фльорида їм подобається. Скільки тепер є українців у Ст. Петерсбурґу — точно ніхто не знає, хоч припускають, що їх тут повинно бути не менше 1,000 осіб. І коли з такої порівняно невеликої кількости прибуло на спільний різдвяний Свят-Вечір понад 300 осіб, то це дуже добра „фреквенція". До речі, завдяки о. Ярославові Федикові, пароховi цієї церкви, який багато зробив і робить аби його парохіян якнайкраще забезпечити культурно-релігійними потребами, в цій парохії вже ввійшло в традицію влаштовувати спільний Свят-Вечір в залі церкви 24-го грудня кожного року. Чому — зрозуміло: є чимало не тільки тутешніх самітних людей, які хотіли б десь спільно засісти за святу вечерю, але також є чимало туристів з півночі, які замість спання в готелі, хотіли б так само спожити вечерю з 12-ти страв у товаристві своїх людей.

І дійсно — крім постійних мешканців Ст. Петерсбурґу, бачимо тут також чимало гостей. Серед них — відомого нашого сенатора Павла Юзика з дружиною, який сюди прибув не тільки спожити вечерю, але він також виголосив гарну святкову промову. Як нас поінформували, наш сенатор прибув сюди не зі своєї рідної Канади, але десь із східнього побережжя Фльориди, де він вже „обзавівся" певними „посілостями" і де зимової пори року він вже майже постійно проживає.

Бачу тут також кілька знайомих клівлендців — в тому числі Марію Юрків (прізвище другого чоловіка), яка є матір'ю відомого нашого громадсько-політичного діяча д-ра Богдана Футея.

Закінчення на ст. 3.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і кандидат на президента Демократичної партії Джессі Джексон перший раз виграв передвибори в Дистрикті Колюмбія, тобто у столиці ЗСА, де він отримав дві третіх усіх голосів. Як відомо, більшість голосуючих в цьому місті є негритянами, або пуерторіканцями. Джексон отримав 66 відсотків усіх голосів і більшість із 15-ох делегатів, Волтер Мондейл 27 відсотків, а Гері Гарт, кандидатуру якого маже не підтримують негри, мусів задовільнитись найменшою часткою голосів, бо тільки 7 відсотків віддали свої голоси на нього. У Теннесі переміг В. Мондейл, отримавши 42 відсотки голосів, сен. Г. Гарт 30 відсотків, а Дж. Джексон 24 відсотки. У Теннесі були обрані 65 делегатів.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, що її очолює інж. Роман Ракочий, ст., встановила такі дати турнірів на Союзівці в 1984 році:

- 7-8-го липня — УСЦАК-Схід
- 11-12-го серпня — Подвійні ігри
- 31-го серпня — 3-го вересня — Крайові чемпіонати УСЦАК
- 8-9-го вересня — Подвійні ігри, Пласт сеніори
- 22 - 23-го вересня — Запрошеневий УНС
- 13 -14-го жовтня — КЛК

Баль дебютанток у Чикаго

Дебютантки та їх ескорти (зліва): Адріяна Надзікевич — Марко Костко; Ксеня Добровольська — Роман Гусак; Лідія Білинська — Юрій Масник; Христина Назаревич — Марко Яхторович; Надія Юванків — Орест Костелина; Марія Вульчан — Юрій Бозьо; Тереса Куріца — Роман Лесюк; Ліза Пільч — Василь Маркусь, мол.

Поміж українськими імпрезами нашої громади належне місце здобули собі також щорічні балі дебютанток, які залишаються у пам'яті не тільки молодих учасників, але також і їхніх батьків, рідних і всіх присутніх.

Традиційна презентація дебютанток відбулася цього року 11-го лютого в елегантному Гилтон Конрад готелі у середмісті Чикаго при участі понад 400 гостей. Як і у попередніх роках, спонзорами цієї імпрези були три місцеві українські професійні організації: Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Америки, Товариство Українських Інженерів Америки і Українське Лікарське Товариство Північної Америки. Господарем цьогорічного балю дебютанток було Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Америки. Весь дохід призначено на добродійні цілі.

Д-р Ляриса Оленич-Іванків успішно виконувала функції тостмайстра виголосила привіт і змістовне вступне слово та вміло проводила програмою вечора. Вісім пар дебютанток з їхніми партнерами і батьками були формально представлені українській громаді міста Чикаго і околиці головою Батьківського комітету Танею Назаревич і д-ром Богданом Рудавським. Привіти виголосили д-р Юрій Процик, голова чикагського Відділу УЛТПА, д-р Петро Попович, голова Ветеринарного Об'єднання, та інж. Нестор Іванків в заступстві інж. Миколи Маркевича, голови чикагського Відділу ТУІА.

Всі промовці підкреслювали важливість правильного виховання молоді в релегійно-національному дусі та висловлювали сподівання, що наша молодь гідно репрезентуватиме українську спільноту перед чужинецьким світом та залишиться вірною ідеалам своїх батьків. І під таким аспектом треба дивитись на ці традиційні балі дебютанток. Це не тільки час розваги і забави, але в першій мірі, важливий засіб виховання молоді.

У чудовій бальовій залі, прикрашеній барокковими мальовилами, в імпозантних суконках і вечірніх одягах, під чарівні звуки вальсів, молодь переноситься неначе в інший світ, світ краси елеганції і культурної поведінки. Дівчата почуваються вже не тільки як „гирлс", але лейді, а хлопці — це вже не звичайні „бойси" а джентлмени, і всі вони мусять тепер відповідно поводитися. Тому є дуже побажаним, щоб батьки і виховники краще оцінювали ролю цих формальних балів та заохочували своїх дітей та вихованців брати в них участь.

До успіху цьогорічного дебюту у великій мірі причинилася Таня Назаревич, голова Батьківського комітету, яка займалася організаційними справами, а на банкеті мала головну промову, що відзначалась глибоким змістом та дуже актуальними думками. Багато праці у підготовку цієї імпрези вклала також Генріета Куріца.

Особливе признання належить маестрові Ігореві Скуб'якові за справді професійне приготування найважливішої, танцювальної частини. Всі присутні, молодші і старші, насолоджувалися приємною музикою оркестри „Волограй".

Після перших танців дебютанток і їхніх батьків слідувала смачна вечеря, а відтак загальний баль. Цей приємний, успішний вечір продовжувався до пізньої години і в радісному надхненні, з найкращими про нього спогадами всі розійшлися додому.

Євген Іванків

Великдень у Святомиколаївській парафії в Маямі

Цьогорічний Великдень був у нашій парафії особливим і відмінним від усіх попередніх. Ця особливість проявилася не лише в серйозній пляновості і передуманій підготові, але й в духово-святочному і релігійно-патроєвому піднесенні. Церква була святково виповнена парафіянами і симпатизуючими з нами прихожанами. Приємно вражала присутність молодих осіб, що у багатьох із нас було промінчиком надії нашого завтра.

Під час Богослужби відчувалось і було видно що душпастир о. протопресвітер Степан Біляк виконував свої складні завдання з повною посвятою і відданістю своєї душі а кожним своїм рухом і словом зворушував серця своїх вірних.

Прекрасний спів парафіяльного хору під диригентурою п. Хохітви, доповняв піднесення і все це разом злилось в акорд Великодньої радости, яку завершило могутнє „Христос Воскрес" на тлі великодніх дзвонів.

Кінцевою частиною Великодного свята було традиційне вже в нашій парафії спільне свячене. Святочно і зі смаком удекоровані столи робили приємне враження і заповідали настрій. Сестрички на чолі з Іриною Туртяк, як ті працьовиті мурашки, звинно подавали свячене ясчко і перекуску з вином і кавою, викликаючи вдячність за їхню цінну і вмілу працю на їхньому важливому пості в парафіяльному житті.

Завдяки нашому цінному і прикладному о. настоятелеві, завдяки доброму складу Парафіяльної Управи і парафіяльного Сестрицтва та нашим симпатичним і обдарованим голосом хористам, наша парафія кріпшає, зростає на моральній силі і стає такою якою вона повинна бути і якою ми хочемо і надіємося мати під душпастирським і громадським проводом нашого о. протопресвітера Степана Біляка.

Е.М.Д.

З подорожі...

Закінчення зі ст. 2.

Після вечері з приємністю їдемо відвідати наших клівлендських друзів Віру та Рудольфа Пестиків, які кілька років тому переселилися до Ст. Петерсбурґу. Як вони тут влаштувалися?

Виявляється, що дуже добре. Замість купівлі окремого будинку, вони придбали за порівняно невелику ціну мешкання в кондомініюмі з усіма тільки можливо вигодами: дві спальні, простора їдальня з кухнею, вітальня, лазничка і т. д. Мешкання розташоване на другому поверсі, з вікон якого видно чудове плесо лісу. „Заплачу кілька десятків долярів на місяць за „утримання" мешкання — і мене нічого більше не обходить — ні відгортання снігу, як то було в Клівленді, ні різання трави, ні опал і т. д." — каже добродій Рудольф, який хоч вже давно на заслуженій пенсії, проте і досі бере участь в церковному хорі, як також із замилуванням займається вишивками.

Також, видно, щасливо тут почуває себе його мила й гостинна дружина Віра, яка крім деяких громадських обов'язків, „парт-тайм" працює в одному із „склепів".

Чи хтось з наших „фльоридян" хотів би повернутися назад на північ, скажімо, до Клівленду чи Ню Йорку? Не думаю. У кожному випадку, не чув про таких. Хіба лише час від часу відвідати когось із своїх родичів чи друзів і то все.

Надзвичайні Загальні збори вибрали нову управу СУФА

У суботу, 3-го березня ц.р відбулися надзвичайні Загальні збори Союзу Українських Філятелістів Австрії (СУФА) в домівці українського католицького Братства св. ВМ. Варвари у Відні. Голова Борис Ямінський офіційно відкрив наради, згадав померлих членів товариства та дав звіт з діяльности товариства в 1983 році. Він заявив, що після дев'ятилітнього головування вже не кандидуватиме для функції в управі СУФА. Цей крок, однак, не має нічого спільного з його діяльністю в СУФА, або взагалі з активністю товариства, але мотивований чисто приватними причинами. По звітах секретарки Стефанії Марцінгер і касира Йосифа Понграца в імені контрольної комісії Тарас Колотило пропонував уділити абсолюторію уступаючій управі, що було прийнято одноголосно. Почесного члена СУФА міністеріяльного радника д-ра Зіґфріда Бекера вибрано на керівника виборів.

Для наступної трирічної каденції вибрано таких осіб: голова — Стефанія Марцінґер, з дому Романишин; перший заступник голови — Любомир Мудрецький; другий заступник голови — Ігор Гнатишин; секретар — Вілібальд Рознер; касир — Йосиф Понграц; організаційна референтка — Христина Понграц з дому Циганюк; заступник секретаря — Василь Рогацький; заступник касира — Йосиф Відгольм; Контрольна комісія — Микола Енґель, Олександер Остгайм-Дзерович.

Новообрана голова Стефанія Марцінґер подякувала в імені нової управи за довір'я й пообіцяла продовжувати діяльність СУФА в дотеперішньому сенсі та рівночасно просила всіх членів ще активніше пітримувати управу. Потім вона запропонувала назначити Бориса Ямінського почесним головою за його великі заслуги, що було прийнято акламацією.

В кінці голова С. Марцінґер подякувала ще проф. Андрієві Гнатишинові, який з огляду на свій вік відступив з функції другого містоголови СУФА.

СУФА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність 2-го травня 1984 р., на 81-му році життя

бл. п.

ОЛЕНА з РАЙТАРІВСЬКИХ ПАЙКУШ

вдова по бл. п. о. Іванові Пайкушеві

ПАНАХИДА у п'ятницю, 4-го травня 1984 р., о год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Насевича при Franklin Avenue у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН в суботу, 5-го травня 1984 р. з того ж заведення до Катедри у Філядельфії о год. 8-ій ранку, а опісля на цвинтар св. Михаїла у Пассейку, Н. Дж., около 12-ої год. дня.

В глибокому смутку:
дочка — **ЛЮБА ОСАДЦА** з мужем **МОДЕСТОМ**
внуки — **МОДЕСТ** і **ЮРІЙ**
ближча і дальша Родина в Америці, Арґентині та Україні

•

Замість квітів просимо складати пожертви на церкву св. Володимира у Ґлен Спей, Н. Й.

У ТРИДЦЯТЬ П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Директора Краєвого Господарського Товариства „Сільський Господар", Професора Українського Вільного Університету та Українського Технічно-Господарського Інституту, Дійсного Члена Наукового Товариства ім. Шевченка, Пластового Сеньйора

бл. п. д-ра

ЄВГЕНА ХРАПЛИВОГО

відправляться

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у церкві Христа Царя в Лондоні, Онтаріо;
в храмі Святої Софії в Римі;
у церкві свв. Сергія й Вакха в Римі;
у церкві оо. Студитів у Кармен дель Парана, Парагвай.

Згадати Покійного в день Його смерти, 6-го травня, просять Знайомих, колишніх Співпрацівників та Студентів —
дочка — **ЛЕСЯ ХРАПЛИВА-ЩУР**
з мужем — **ОРЕСТОМ**

•

З цієї нагоди складаємо:

$100.00 — на Фундацію Українського Вільного Університету
$100.00 — на інтернат при українській початковій школі у Білому Борі біля Кошаліна в Польщі

У 1983 РОЦІ ПООДИНОКІ люди та організації зложили в ЗСА 65 більйонів долярів на добродійні цілі. Ця сума є на 8,1 відсотка більша, як в 1982 році.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106.

Церква і фестивалі

Перші українські поселенці в Америці в своїй масі заробітчанські еміґранти, здебільша фізично важко працюючі вуглекопи у стейті Пенсильванія, зробили історичне піонерське діло, спровадивши у 1884 році із Галичини першого українського католицького духовника, о. Івана Волянського, який 19-го грудня того ж року відправив у місцевості Шенандоа в Пенсильванії першу на американському континенті українську католицьку Богослужбу. Від того часу розрослась Українська Католицька Церква в ЗСА, яка вже тепер охоплює чотири епархії, кожна зі своїм Владикою. Від другого Ватиканського Собору дух екуменізму захопив теж українські Церкви. Митрополити обох традиційних українських Церков — Католицької і Православної — складають один одному куртуазійні відвідини, вони обидва і провід Української Євангельської Церкви погодилися спільно і дружно відсвяткувати 1000-ліття хрищення Руси-України. Всі наші Владики і все духовенство не обмежуються тільки до своїх богослужебних обов'язків, а є активними громадськими духовниками.

Тільки кілька доказів для цього твердження. При церквах творено школи, між ними на першому почесному місці треба назвати цілоденну народну школу і поруч із нею академію, насправді середню школу „гайскул", при церкві св. Юра у Ню Йорку.

Наші Владики беруть участь у різних публічних імпрезах, влаштовуваних із різних нагод. Так, наприклад Митрополит Української Православної Церкви Мстислав і преосвященний єпископ Василь Лостен із Стемфордсько-нюйоркської епархії та голова Євангельської Церкви Гарбузюк взяли участь у посвяченні нового дому НТШ у Ню Йорку; на святковому концерті у Ню Йорку в Карнегі Голл з нагоди 90-річчя УНСоюзу були присутніми як Митрополит УКЦеркви Стефан Сулик, так і Митрополит УПЦеркви Мстислав Скрипник; православний цвинтар у Бавнд Бруку став своєрідним пантеоном, в якому спочивають вічним сном найвидатніші діячі всіх віровизнань, незалежно від обласного місця народження.

Але Церква в Америці, як відомо, відокремлена від держави і вона залежна від добровільних пожертв вірних. Духовники всіх наших Церков знають, що Церква не може існувати без народу як і нарід не може існувати без Церкви. Тому Церква зберігає найтісніший зв'язок з громадою і разом із своїми вірними старається манiфестувати цей зв'язок прерізними імпрезами та водночас спільними зусиллями забезпечити Церкву необхідними для її збереження і діяння фондами. До таких імпрез належать щорічні влаштовувані спільними зусиллями парохії і парохіян українські фестивалі в Ню Йорку. Поліція припиняє тоді автомобільний рух на 7-ій вулиці, яка під час цього триденного Фестивалю покрита кіосками і масою людей.

Ціль таких фестивалів різнорідна. Перш усього — це нагода, щоб чужинцям дати показ української пісні і народного танку. Наші мистці співу і танку жертвують своїм часом і своїм хистом для цієї імпрези, чистий прибуток з якої іде на церкву і її школу. Далі, наші пані приготовляють на такий фестиваль зразки українських страв, що їх свої і чужі купують і для заспокоєння голоду, і з цікавости, як виглядає українська кухня. Українські крамниці показують у кіосках все, що в них найкраще, найцікавіше. Але найважливіша ціль таких фестивалів — це нагода для українських людей не тільки з Ню Йорку і найближчих околиць, але й із дальших місцевостей домовитись на зустріч, щоб один одного побачили і врадувалися відновленням давнього знайомства, давньої приязни. Таким чином, Фестиваль — це не тільки показ танку і співу, це не тільки збірка фондів на благородну ціль, але й товариська імпреза, яка створює атмосферу дружби. Дружби, яка охоплює Церкву і громаду, дружби, без якої немає радости життя, дружби, без якої нема погоди духу і творчої наснаги.

Таким буде і найближчий Український Фестиваль на 7-ій вулиці „українського Ню Йорку", де коштом кругло чотирьох мільйонів долярів, що добровільно склали українські люди, споруджено величаву церкву св. Юра.

Є критики тієї церкви — де ж їх нема, де є щось таке, що всім подобається? Але це здебільша всезнайки, які не можуть жити, щоб чогось не критикувати. Бо це величава церква з престолом з біло-рожевого італійського мармуру і з такими ж біло-рожевими мармуровими Царськими воротами, де майстерно поєднано неовізантенізм з італійським ренесансом. Замість мальованих темперою образів — пишаються мозаїки. Для прикрашення церкви приєднано мистців високої кляси — Петра Холодного, мол., і Михайла Дмитренка з Дітройту, та Володимира Бачинського, й найкращу фірму мозаїкової техники в Римі. Великою втратою була несподівана смерть великого фахівця, власника майстерні вітражів Ярослава Баранського, і великим ударом була передчасна смерть пароха церкви св. Юра о. д-ра Володимира Ґавліча.

Його наступник о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, з питомою йому енергією і роботящістю продовжує діло остаточного прикрашення цієї небуденної церкви та старається заповнити школу учнями. Він тісно співпрацює з жертвенними добровольцями, які організують цей новий Український Фестиваль на 7-ій вулиці в Ню Йорку.

Треба підтримати їх добру волю і творене ними добре діло.

І. Кедрин

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Кошиківка у школі в Гемтремку

Кошиківкова дружина Української Вищої Школи Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., яка виступає під назвою „Бенгалс", успішно закінчила свій сезоновий дебют в Південносхідній Атлетичній Конференції, здобувши друге місце з 11-ти виграними і 8-ма програними зустрічами.

Кошиківкова дружина УВШ протягом останніх майже 20-ти років свого існування змагалася в Дітройтській Католицькій Лізі, а минулої осени для більш збалянсованої компетиції вступила до Південносхідньої Атлетичної Конференції, яка охоплює малі приватні школи.

Крім успішного дружинового дебюту був індивідуальний успіх двох змагунів нашої дружини: Л. Стопчинського і Ю. Федорака. Л. Стопчинський як оборонець був вибраний до збірної міста, маючи на своєму конті 233 здобуті точки, що дало пересічно 12.3 точок на змагання. Цікавими статистичними даними його є ще й те, що майже 30 відсотків точок цей кошиківкар здобув з лінії вільних кидів (із 112-ти спроб 81 була успішною). Крім того, Стопчинський здобув 67 асистів, що в тій категорії було найбільшим. Ю. Федорок зі своїми 269 точками здобув звання одного з найкращих стрільців ліги та мав найкращий індивідуальний осяг у грі з Фармінгтон, Лютеран, здобувши рекорд - 34 точки, що дало йому 14 точок на змагання. Тільки три кошиківкарі в лізі здобули понад 200 точок, і власне між ними є обидва наші змагуни.

Технічні осяги членів дружини УВШ; Г. Стопчинський — 63 точки і 63 з відбиття (рібавндс); М. Лаба — 94; А. Томків — 53 і 78 з відбиття; Т. Колінський — 45; А. Дацко — 14 і М. Круп'як — 53 точки.

УСК Ню Йорк - „Блекпул" СК 2:1

Восьмого квітня ц.р. перша дружина УСК-у Ню Йорку відбула чергові першенські змагання II-ої дивізії Космополітальної Ліги, які закінчила перемогою 2:1. У звітовій зустрічі тільки в першій половині суперники дорівнювали в грі нашим футболістам, але і в цьому часі не змогли вдержати сухого висліду, коли Ґевара здобув ведення 1:0. Після перерви УСК мав сильну перевагу, одначе, його напад не зумів використати усіх можливостей і тільки знову Ґевара стрілив, як пізніше показалося свого другого і переможного голя. В одній із контратак Блекпул здобув свого почесного голя зустрічі. Після цієї перемоги УСК займає в показнику табелі ігор третє місце і цим самим має можливість здобути звання першуна II-ої дивізії і разом аванс до вищої кляси Космополітальної Ліги. Склад УСК-у: Вілсон, Кортеґена, Нюгоф, Жовтий, Палаціо, Коваленко, Раміро, Ґевара, Гупало, Кернан, Вербицький. Провідник і тренер — Степан Коваленко.

(ск)

УСВТ „Ч.Січ" - Колюмбія СК 2:0

У черговій рунді ігор за чемпіонат „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліги Ню Джерзі, що пройшли в неділю, 8 го квітня ц.р., усі три кандидати на чемпіона здобули перемоги і цим самим ще більше загострили боротьбу за перші нагороди. Вірменський СК і П.А.Л. Пассейк здобув ідентичні перемоги 1:0 і, маючи досі відбутих 11-ть ігор та здобутих 17-ть точок, зайняли чолові позиції в показнику табелі. „Ч. Січ" відбула одну менше гру і, маючи досі здобутих 16-ть точок, вмістилася на третьому місці.

В звітовій зустрічі з автсайдером", колюмбійським клюбом з Елізабету „Січовики" закінчили перемогою 2:0, але втратили на кілька змагань двох своїх чолових стрільців, які зазнали контузії. Вже на початку змагань колюмбійці, що грали досить шорстко, контузили Андрія Бакуна, брак якого в нападі значно послабив його продуктивність. Все ж таки до перерви „Ч. Січ" вела 1:0, що здобув Хмілевський. У другій половині гості продовжували гостру гру, в якій цим разом жертвою впав Сабрій, другий з ряду змагун нападу господарів. Не зважаючи на ці дві великі втрати, „Січовики" зуміли завершити свою чергову перемогу ще одним голем, що його здобув Торій.

Склад „Ч. Січі": Хамуляк, Ю. Бакун, В. Ткач, Зулійо, Каміко, Сабо, Хмілевський, А. Бакун, С. Сабрій, Торій, Р. Букачевський, Р. Брієнза, М. Берман. Провідник Володимир Бакун.

Вершок показника табелі ігор 8-го квітня 1984 року

Вірменський СК	11	17:5	22:9
П.А.Л. Пассейк	11	17:5	19:7
УСВТ „Ч. Січ"	10	16:4	23:5
СК „Рома"	12	16:8	17:11
Польські Соколи	10	11:9	29:18

Дальші місця займають: „Насіменто" (10 точ.), „Вісла" (10), Довер СК (6), Інтер-Сербія (5), „Коломбія" (4).

Чоловіча відбиванкова дружина в реґіональному турнірі

У неділю, 8-го квітня ц.р., чоловіча відбиванкова дружина взяла участь у першій рунді реґіонального турніру „Гарден-Емпаєр", у якому, зазнавши поразки з клюбом Савт Рівер 12:15, 16:18 і „Квіл ВК 11:15, 13:15, відпала від дальших ігор. Єдина перемога з клюбом „Морріс Кавнті" 15:10, 13:15 і 15:11 ни врятувала наших відбиванкарів від елімінації. Склад нашої дружини: А. Голинський, П. Гунчак, Р. Бойчук, Б. Іваськів, П. Ковалик, Д. Гунчак, М. Холновський. Бракувало перешкодженого Нестора Паславського.

ҐАКІВКАРІ ЮНАКИ КИЇВСЬКОГО „СОКОЛА" — ВІЦЕЧЕМПІОНИ СССР

В кінці березня ц.р. в місті Уфі відбувся ґаківковий турнір юнацьких дружин Совєтського Союзу, в якому вперше взяли участь юнаки київського „Сокола".

В змаганнях цього турніру українські юнаки перемогли: „Салават Юлаєв" 3:1; „Торпедо" Горький 5:1; ЦСКА (Армія) 7:6; „Кристал" Саратов 4:2. Ремісували з білоруським клюбом „Юність" 3:3 „Спартак". Москва; 3:3, й зазнали єдину поразку з „Торпедо" Усть-Каменогорськ 4:5.

У складі київського „Сокола виступають: Є. Бруль, Є. Куренков, І. Аникєєв, О. Герасименко, Р. Севастьянів, В. Легеза, В. Кирик, С. Кравченко, В. Павленко, Р. Астахів, А. Зоров, О. Кузнецов, В. Василенко, С. Корзун, В. Черпак, І. Чибирєв, Д. Христич, Ю. Пєтрик, В. Паламар. Воротар Бруль й напасники - Астахів-Зоров-Кузнецов входять до збірної СССР. Декілька чолових юнаків „Сокола" ввійдуть у наступному сезоні до першої дружини, яка виступає у вищій лізі СССР.

(от)

М. Ґорбачов...

Закінчення зі ст. 1.

На початку квітня на сесії Верховної Ради, на якій було обрано К. Черненка головою Президії Верховної Ради СССР, тобто „президентом", М. Ґорбачов був потверджений на становищі предсідника комісії Верховної Ради для справ закордонної політики. Цю позицію раніше займали тільки так звані партійні „ідеологи". Останнім предсідником цієї комісії був померший Михаїл Суслов, визнаний совєтський ідеолог.

Численні західні, в тому числі й деякі американські політичні аналітики твердять, що престиж М. Ґорбачова покищо зростає серед кремлівської верхівки, яка одинока може винести його на вершини совєтського керівництва після смерти К. Черненка.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ВОЛОДИМИР ЯВОРСЬКИЙ член УНС Відд. 361-го Т-ва Дністер в Ню Йорку, Н.Й., помер 3-го квітня 1983 року на 62-му році життя. Нар. 31-го жовтня 1921 року в Джерзі Сити, Н.Дж. Членом УНС став 1940 року. Залишив у смутку дружину Джов Енн; синів: Андрія, Ричарда, Корі і Ґленна; дочку Люїзу Сарбелло, матір Соню Яворську, внуків і племінників. Похорон відбувся 6-го квітня 1983 року на цвинтарі св. Карла в Фармінґдейл, Лонг Айленд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

КАТЕРИНА РЕНІНСОН (ГРИНИШИН), член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., померла 7-го червня 1983 року на 90-му році життя. Нар. 1893 року в Теребовлі, Україна. Членом УНС стала 1942 року. Залишила в смутку дві дочки Гелен і Емілію, п'ять внуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 9-го червня 1983 року на цвинтарі Кальварії в Квінсі, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!
С. Чума, секр.

ПАВЛО МОТОРНИЙ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 14-го вересня 1982 року на 88-му році життя. Нар. 29-го липня 1894 року в Україні. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дружину Катерину, дочок Анну Петралю, Ліду Біч і Мері Захарко, сина Теодора і п'ять внуків. Похорон відбувся 17-го вересня 1982 року на цвинтарі в Пайн Ловн, Лонг Айленд, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Чума, секр.

ФЕДОРА СТУПА, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., померла 15-го березня 1984 року на 77-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС стала в 1960 році. Залишила в смутку синів Андрія і Василя. Похорон відбувся 17-го березня 1984 року на цвинтарі Елмвуд Рівер Гров.

Вічна Її Пам'ять!
Ольга Бережан, секр.